

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericesca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in seputemana : Duminec'a.

Pretiulu abonamentului :

Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . 5 fl.—cr.
Pentru " " " jum. anu 2 " 50 "
Pentru Romani'a si strainetate pe anu 7 " — "
" " " " " , j. a. 3 " 50 ,

Pretiulu insertiunilor :

Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu
cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte
4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.

Corespondintele se se adreseze la Redac-
tiunea dela

, „BISERIC'A si SCOL'A"
Ér banii de prenumeratiune la
„TIPOGRAFIA DIECESANA IN ARAD.”

Fondulu de ajutorare a preotilor din dieces'a Aradului.

Se scie in generalu, si in colónele acestui jurnal s'au inregistratu cu conscientiositate impulsul si insemnatele imbunatatiri, ce au datu vietii nóstre sociale si bisericesci, actualulu Episcopu diecesanu, Preasantitulu Domnu *Ioanu Metianu*. Intre multele imbunatatiri ce au adusu Preasantia Sa bisericei si clerului este negresitu crearea *fondului de ajutorare* pentru preotii din eparchia si familiele loru. Acestu fondu creatu la anulu 1877, si sub ingrigirea parintésca a Preasantiei Sale, au prosperatu intr'unu modu admirabilu si suprindietorii, spre cea mai mare bucurie si mangaiare a tuturora, in cát, astadi capitalulu fondului a crescutu pana la suma considerabila de aprópe 60 de mii fl. v. a.

Prosperarea acésta a fondului insa si inmultirea agendelor in administrarea lui, reclamau de urgintia modificarea statutelor sale. In scopulu acest'a, Preasantia Sa D. Episcopu, a convocatu adunarea generala a preotilor din Eparchia, care s'a tienutu in 28. Octombrie st. v. in localulu consistoriului eparchialu. Adunarea a fost deschisa prin discursulu pronunciatu de catra Preasantitulu Episcopu eparchiotu, in care a desfasiuratu in termini emotionatori starea imbucuratóre a fondului si necesitatea unei reforme in administrarea lui. Cuvintele Preabunului Archipastoriu au strabatutu ca unu electru puternicu interiorulu celoru presenti si interesi de sórtea fondului. Si ecoulu ce au aflatule in inimele ascultatorilor probá, cát de mare este bucuri'a in fericirea clerului, care are in capulu seu pre unu Archipastoru cu o inima asia buna si condescendentă, care diu'a si nóptea lucra pentru binele bisericei si alu clerului seu.

Dupa cuventulu de deschidere alu Preasantiei Sale, la care a respunsu preotulu Besanu,

s'a pusu la ordinea dilei proiectulu de statute noue, elaboratu de comitetulu fondului in urm'a insarcinarei primite dela adunarea generala treuta. Statutele acestea cuprindu o schimbare esentiala in cea ce privesce form'a administratiunei fondului, si anume transpunerea lui in ingrigirea si administrarea *senatului bisericescu alu consistoriului eparchialu*.

Mai nainte adeca, fondulu se administrá independentu de consistoriu si fara control'a sinodului eparchialu, numai de catra comitetulu fondului si adunarea generala a preotiloru. Preasantia Sa insa, Dlu Episcopu eparchiotu, dorindu a aseturá sórtea viitoré a fondului in contra tuturoru eventualitatiloru, a staruitu cu multu zelu si bunavointia, ca administrarea lui se tréca sub ingrigirea si responsabilitatea consistoriului, si asia sub control'a sinodului eparchialu.

Bunele intențiuni a-le Preasantiei Sale find intielése de catra adunarea generala, ea a hotărítu ca fondulu preotiescu de acumia inainte se fie administratu de catra organele normate in statutulu organicu, dar pe bas'a si in sensulu statutelor votate de catra adunarea preotiesca, careva va functioná, ca mai nainte, avendu dreptulu de ingerintia si de controla asupra fondului, egalu cu sinodulu eparchialu. Scrupulii si banelile ce s'au ridicatu din unele parti in contra acestei forme de administrare, ni se paru cu totulu neintemeiati, căci sinodulu eparchialu primindu sub control'a si supraveghiarea sa fondulu preotiescu, acest'a va cautá ca elu se fie administratu, ca tóte alte fundatiuni, dupre stipulatiunile fundatorilor si conform menitiunei sale.

Nu ne remane dar alta, decât, urmând consiliilor parintesci a-le Preabunului nostru Episcopu, se ne unimt tóte fortiele, pentru ca se inaintamu prosperarea fondului preotiescu, căci inalta si marézia este menirea lui ! In adeveru !

Nici una din fundatiunile existente nu este menita a reversa asta mari bunatati pentru biserica si poporu, ca fondulu preotescu ! De parte de-a fi unu fondu numai de ajutorare pentru preoti, elu este menit a deveni unu astfelu de fondu, din care cu timpulu se se doteze, se se salariaseze toti preoti din diecesa, ca astfelu poporului se fie usioratu de birurile, ce astazi trebuie se dee pentru intretinerea si subsistintia preotilor sei !

Memoriu pentru cantarile Bisericesci in Romani'a.

De Episcopulu de Romanu **Melchisedecu.**

(Continuare.)

La inceputulu vîcului presentu eră forte greu de a lucră ceva pentru Romani si romanesce. In principatele nôstre atunci tota inteligintia eră grecesca si grecisata. Scôla eră grecesca, in clasele superioare se vorbia si scriea grecesce. Domnii erau greci, boerii asemenea greci sau pamenteni gracizati, in Muntenia chiar metropolitii si episcopii erau greci. Putine inimi bateau romanesce, putine glasuri inabusite se audiau romanesci dintre clasele superioare. Romani remasese numai tieranulu si cu popa lui.

Dar ideele cele mari ale revolutiunei francese sguindu pe tote poporele Europei, cu incetul au desceptat si pe romani si i-au intinsu catra cultura loru nationala in tote ramurile. Dorintia de a avea scôla romanescă, biserică romanescă, literatură romanescă, domni romani si boeri romani, s'a desvoltat repede si s'a pusu inceputulu unei noue epoci a romanismului nostru.

Greciloru inse, cari erau deprinsi a domina societatea nôstra, a o tinea in catusiele ignorante si a o exploata in profitulu loru, nu le-a placut de felu aceasta tendentia de desvoltare nationala romana si ei o au combatutu cu disperare. Obiectul persecutiunii grecesci a fost mai intai scôla romanescă, pe care ei o au combatutu prin tote calomniele si intrigele posibile. Se ascultamu cum ne descrie dascalul Macarie persecutia grecesca asupra scôlei romane: „când s'a inceputu intai a se paradosi in Bucuresci scientiele filosofiei in limba nôstra, prin divanuri i-au purtatu inrautatiti pentru ca se i impedece, si in tote dilele cu cetele adunandu-se si intramati cu limbi plini de otrava in tote partile alerga pentru ca se faca priciri si turburari, umblandu in totu chipulu, ca pe dascali cu multe suparari se i impedece si pre ucenici se i slabescă din osardie, si vediendu că cu acestea nu potu intunecă lumina, nu se rugină prea inrautatiti de a lipi pe pareti năptea stihuri cu latraturi turbate, in care își arata pisma si tota uraciunea ce hranea in visteria inimelorloru loru, asupa neamului si asupra stapanitoriloru si pricinuitoriloru acestui folosu si cu acestea se desplesnia (!) in inimile loru, ca si besica ce se face pe apa din spume.“ (Prefatia Irmolog. p. XII)

Totu aceasi persecutie si reutate au manifestat grecii si contra tendintiei romanilor de a-si face psaltichie romanescă si a produce psalți romani cunoscatori de tehnica acestei arte, si a forma o cantare bisericesca curatita de turcismurile grecesce. Totu Macarie ne spune urmatorele despre conduită greciloru cu psalți romani, că „de nu va cânta cineva

cântece si amestecaturi de pestrefuri in santa biserica, nu este primitu nici dascalu, er de va cânta chiar alcatuiri turcesci, macar se nu scie nimicu bisericescu, acela este primitu si laudatu si deseversitu si cu ifos turcescu de Tiarigradu.“ Si mai departe: „De ar fi celu din némulu grecescu cât de ticalosu, de ar canta capresce, de ar gângâni ca dobitocele, de s'ar schimnosii cât de multu, pentru că este din némulu acela, indata este si dascalu si deseversitu si cu ifos de Tiarigradu; er romanulu de ar avea mestesiugulu si исcusintia lui Orfeus, si glasulu nu a lui Cucuzel, ci alu Arhanghelului Gavriilu, pentru că este romanu, indata i dan titlulu că nu este nimicu, canta vlachica, n'are profora de Tiarigradu si i impleteșce mii de defaimari.“ (ibid. p. X.)

Dupa ce s'a introdustu psaltichia cea noua, psaltilor greci din România iarasi voiau a face si pe aceasta monopolulu loru, predicandu că si aceasta numai dela dascali elini se poate invetia. Tot Macarie ne spune si despre aceasta cand dice, vedi că una desertu dintre psaltilor greci pana acolo se sue cu nesimtirea, incât indresnesce se scrie că „totu celu ce va voi se invetie aceasta sistema, se cante ca se o invetie de la dascali elini, pentru că tote cele latte némuri urmandu europeiloru nu potu se 'si aduca glasulu pe treptele scariloru, si m'am miratu de satanicăsa loru mandrie.“ (ibid.)

Cu tote opintirile greceschi contrarie, psaltichia românescă a triumfat. Ajungendu la scaunul Mitropoliei Ungro-Vlahiei unu archipastorii romanu, Dionisie Lupulu, indata dupa infintiarea scôlei române din Bucuresci pentru scientie, a infintat in Metropolie si scôla de cântari bisericesci, si a numitul la ea invetitoru pe dascalul Macarie, de carele de multe ori am amintit pana acum, poruncindu-i a preface si a predă românescă tote cartile de cântari bisericesci dupa psaltichia noua, cea ce a si facut Macarie ne interdiat si curendu a datu la lumina in anulu 1823 cele din ântaiu trei carti ale sale de psaltichie, romane, si anume: Anastasimatiul, Irmologiu si Theoreticonul. Aceste carti prime s'a tiparit la Viena, unde s'a dusu insusi Macarie, din cauza că in tiéra nu erau mesteri tipografi cari se faca semnele de psaltichie. Aceasta editie se deosebesce prin elegantia caracterelor si a tipariului de tote cele ce s'a facut pe urma in tiéra. In anulu 1827, Macarie a tiparit in Bucuresci, cu semnele din tipografi a lui Petru Efesiu tomulu de utrenie cu bani din fondulu scôleloru, din ordinulu Domnitorului Grigoriu Gica. Cartile acestea de psaltichia ale lui Macarie au devenit norma pentru cantarea romanescă bisericesca si au fost bine primite in amendoare principale si dupa ele s'a condusu psaltilor romani. Dupa ele s'a predatu cântarile in scôlele de cântari. Mitropolitul Veniaminu, caruia Macarie a dedicat una din primele sale carti de psaltichie si anume: Anastasimatiul, indata dupa ivirea psaltichiei cei noue o a introdustu in biserică Moldovei infintandu in Metropolia sa o scôla de cântari dupa metoda noua. In acea scôla s'a predatu cantarile bisericesci grecesce si românesee si totu asia se cântau si in biserică metropoliei in amendoare limbele, la strana drépta grecescă la stanga românesca. Eseplulu metropoliei au urmatu episcopiele Moldovei. Macarie ne spune in prefatia Anastasimatiul că mitropolitul Dionisie s'a indemnă de esemplulu lui Veniaminu, de a adopta psaltichia cea noua si a infintia scôla de musica in Bucuresci.

Macarie de la Bucuresci s'a dusu la manastirea Némtiului unde a invetiatu pe calugari sistema noua a cantarilor bisericesci.

In jumetatea de pre urma a vécului alu XVIII-lea dupa reformele introduse de staretiulu Paisie in organizarea monastirilor române, manastirea Némtiului a devenit cea mai insemnata lavra româna, care a datu directiune tuturor manastirilor românesci din amendoue principatele române.

Intre altele acolo a fost cea mai insemnata scóla de cântari bisericesci dupa melodia slavona si româna. Staretiulu Paisie a introdusus acolo pentru cântarea slavona melodia pe note musicale, ce se cânta in Galiti'a si in 'Rusia' apuséna.

Intre dascalii de cantari române formati in manastirea Némtiului este cunoscutu Ieromonachulu Iosifu dascalulu, de carele amintesce si Macarie in prefatia Irmologiului (p. V), numerandulu intre alti dascali insemnati, ce s'au ostenit cu traducerea cartilor bisericesci in timpurile de desceptare a simtiului nationalu. Dascalulu de cântari Iosifu a lasatu o multime de cântari românesci puse pe psaltichie, care inse nu s'au datu la lumina.

Aceste trei mari scóle de cântari: alui Veniaminu in Iasi, alui Dionisie Lupulu in Bucuresci, cea din Manastirea Némtiului, conduse de Iosifu si apoi de Macarie, au contribuit la romanisarea cântarei bisericesci, la ficsarea melodiei prin regule stabile si rationate, dandu teoria sau gramatica musicii bisericesci si aplicandu semnale nouei psaltichii mai latote cântarile bisericesci.

In aceste scóle s'au formatu cei d'anteiu si mai renumiti psaltri români in Moldova si in Muntenia, dintre care unii traescu si astadi. Iara ei la rendul loru au formatu pe alti, si a inbunatatit u si completat operele de psaltichie anterioare. Ionomulu Ionita marele ecclisiarcu alu metropoliei din Iasi, pe la anulu 1837, din indemnulu Archimandritului Isaia Socoleanulu, a tradusu pe psaltichie romana slavele si idiomelele triodului spre a le preda elevilor semi-nariului. Cartea acésta se afla in manuscrisu. Pe la 1840 Ierodiaconulu Nectarie Frimulu, psaltulu episopiei de Husi, au asiediatu pe psaltichie toté cântarile sfintei liturgii, din carele unele, precum: cheruvichulu si axionulu se cantau pana atunci tot grecesce. Cartea s'a tiparit in manastirea Némtiului.

Tot elu in anulu 1846, ca Arhiereu Tripoleosu, a edat in tipografia Mitropoliei din Iasi tomulu utrenii, in care cântarile utreniei suntu mai prescurtate de cât in tomulu lui Macarie. Celu mai renomitu inse dintre psaltilor din scóla lui Veniaminu este betranulu psaltu Dimitrie Sucevénulu, actualulu protopsaltu alu mitropoliei Moldovei. Elu a imbunatatit multu cartile de cântari bisericesci ale lui Macarie: Anastasimatiariulu cu theoreticonulu si Irmologiulu, prin editia sa din anulu 1848 in Iasi, in tipografia mitropoliei. A prelucratu si publicatu in anulu 1856, in tipografia monastirei Némtiului, in trei volumuri, toté idiomelele si slavele anuale, sub titlulu de „Idiomelariu si Doxastariu:“ carte fórte pretiosa pentru cantarea bisericesca si carea este cunoscutea si respandita in tota România, mai alesa in Moldova.

In Muntenia celu mai insemnata dascalu de cantari bisericesci române dupa Macarie a fost cunoscutulu si stimabilulu Antonu Panu. Am vediute că la inceputul secolului presentu erau in Romania doue curente bine determinate in melodia cantarilor nostre bise-

riesci. Unulu romanescu, carele representa geniulu cantarei romanesci si carele se pastrase mai multu traditionalu prin manastiri si scólele populare, si carele la urma sa resumatu in cantarile lucrate pe psaltichie si publicate de nemuritorulu dascalu Macarie. Alt curentu era acelu grecescu, carele representa si continua melodia grecesa a Constantinopolei si carele a avutu in frunte-i psaltri renomiti ai orientului crestinu grecescu. Astfelu a fost serdarulu Dionisie Fotino, autorulu Istoriei Romanilor si carele a lasatu forte multe cantari bisericesci, compuse de densulu pe psaltichie grecesa, si pe care compunerii Antonu Panu le lauda forte multu, si pe care dice că elu (Panu) le a pusu in canoscintia publicului romanu, ér pe Fotino ilu numesce: „Bunulu seu dascalu.“ Altu cântaretu greco renomitu a fost Sinesie Iviritulu, calugaru dela muntele Athos, carele a venit in Bucuresci si a compus si elu cantari grecesci. Dupa introducerea psaltichiei cei noue pe la 1816, a venit in Bucuresci unu renomitu grecu, Petru Efesiulu, carele a si infintiatu scóla grecesa de psaltichie noua, la biserica S. lui Nicolae din Selari, unde a invetiatu pe romani psaltichia greca dupa sistema noua. Voia se-si publice cantarile sale in Bucuresci, pentru care a si isvorit u intea data tipariulu de psaltichie noue si a infintiatu si tipografia, dar cheltuelile facute cu acésta, imprejururile politice si prefacerea urmata in tiéra cu revolutia dela 1821, l'au aruncat in miseria, in care s'a consumat u traindu pana la 1840. In scóla lui Efesiul s'a formatu si Anton Panu, precum singuru spune in introducerea dela carteia sa numita „Bazulu theoreticu si practicu alu musicii bisericesci.“ (p. XXVII.—XXXIII.) Panulu este mare admiratoriu alu psaltilor grecesci si alu produselor loru. Elu singuru spune că a invetiatu in scóla lui Efesiul, si că a fost directoru in tipografia aceluia, unde elu a si publicat celu intai axion in romanesc, si a conlucratu in preuna cu unu altu grecu, carele din serdarulu Panaiotu Enghirliulu calugarindu-se devenise Monachulu Pangratie Protopsaltulu santei Mitropolii, la traducerea cantarilor grecesci in romanesc. Adeca Petru Efesiul, Panaiotu Enghirliu si Anton Panu, s'au apucat u traduca romanesc pe psaltichia grecesa. Cei doi dintai au murit, ér Panu, au continuat opera inceputa si a adus'o la seversire.

Fructulu osteneleloru de 25 ani ale lui Panu, precum elu insulu spune in introducerea mentionata (p. XXXVII.—XXXIX,) se resuma in urmatorele opere musicale publicate intre anii 1841—1848.

1) Bazulu theoreticu si practicu alu musicii bisericesci, sau gramatica melodica. Ea are la urma si unu program despre modulu predarei psaltichiei in seminariu;

2) Anastasimatiariulu indoitu, adeca zabavniciu si grabnicu;

3) Irmologhion sau catavasieriulu grabnicu;

4) Privighierulu si Mânicatoriulu;

5) Paresimieriulu;

6) Choruvico-Chinonicariulu;

7) Doxastariulu in doue tomuri;

8) Calofoniconulu;

Iata dar, că Anton Panu, a indiestratu psaltichia romanescă cu unu cursu intregu, spre a-se forma psalți perfecti in acésta arta. Panu singuru spune că cantarile sale sunt unele simple traduceri din grecesc (d. e. Doxastariulu, dupa alu lui Dionisie Fotino,) altele prelucrate sau compuse de densulu. Nu se poate tagadui meritele lui Anton Panu, pe terenulu literaturiei musi-

cale bisericesci. Elu intre altele ne-a lasatu cea mai perfecta teorie sau gramatica a psaltichei noue. Nu putem inse se nu regretam, ca cantarile lui, nu au dulceti'a melodiei romane, formate in Romania si care distinge pe cantarile lui Macarie, care sunt multu mai placute gustului romanu, ca productu alu simtiului romanescu, elironomisitu dela strabuni prin multe secole. Panu in tineretiele sale a calatorit prin Bulgaria si Rusia. Spiritului seu poetici i-au placutu unele turnuri ale melodiilor locale de acolo si le-au adaptat in cantarile sale, care nu putinu le-au abatutu dela gustulu melodiei nationale romane. Elu singuru spune, ca fie-care neamu are melodia sa propria, dupa firea limbei, a glasului si clima locului. (introducere nota b. p. XVIII.)

Cu totce aceste elu in aplicarea melodiei la cantare forte multu a sacrificat melodia romana celoru straine. Panu a fost celu d'antaiu profesorul de cantarile bisericesci in seminariulu din Bucuresci pana la mormanta sa. Metodul lui de cantare s'a respandit si a devenit predominantu, mai alesu in Muntenia.

Asia dar, noi astazi in Romania avemu doue nuantie destul de pronunciatu in cantarea bisericesca: una a lui Macarie, care predomina mai alesu in Moldova si alta alui Panu cu multe turnuri streine melodiei vechi romane. Acest'a nuanta predomina mai alesu in Muntenia.

In anulu 1856, episcopulu de Buzeu Filoteiu, a facut o noua editie de cantari bisericesci, anume a edatu Anastasimatiariulu si Irmologiulu. Editia acesta este o compilatie din cantarile lui Macarie si ale lui Panu, si anume: Anastasimatiariulu intregu alui Macarie, si Irmologiulu, cea mai mare parte alu lui Panu.

In anulu 1875, Oprea Dimitrescu, profesorul de cantari la seminariulu din Ramnicu, ucenicu alui Panu, vediindu lipsa cea mare de carti pentru predarea cantarilor, a edat in Ramniculu-Valcei o mica brosura, ca manualu de cantari, intitulata „principii elementari ai musicii bisericesci si prescurtare din Anastasimatiariulu“ in 4°, 68 de file. Carte forte sacraconisa si defectuosa, dar din lipsa de alte mai bune cu ea se servescu astazi in seminarii la predarea cantarilor. Totu Oprea Dimitrescu publicase in anulu 1813 o prescurtare din cantarile lui Panu pentru utrenie si liturgie, sub titlu de „Antologia musicocelistica.“

In acelasi anu, 1875, reposatulu archiereu Gheorghe, fost episcopu de Argesiu, sub numirea de „Albin'a musicala,“ a pusu pe note o mare parte din cantarile prosomiace, sau podobnice a-le bisericesci nostre. Autoriulu, mentionandu in totulu si fara nici o schimbare notele musicale a-le textului originalu elinu, s'a cercat a modificar si crea textulu romanu intocma dupa metrulu silabice alu textului originalu. Incercarea este forte laudabila, si ar avea de rezultat a inlesni multu cantarea si invetiarea prosomieloru, precum este acesta si in grecesce. Insa acesta incercare n'a reusit si ostenela a fost putinu pregiu, pe de o parte pentru ca textulu cantarilor din acesta carte numai este acelu din cartile, pe care se cantă si se citesc in biserica, si pe de alta parte pentru ca autorulu a introdusu multe cuvinte noi, neobicinuite in cartile bisericesci. Acest'a reforma musicala a prosomieloru si-ar avea locul numai atunci, cand textulu metricu s'ar introduce in cantarile prosomiace, la revista ce are a-se face cantilor nostre bisericesci. Atunci ideea reposatului archiereu, s'ar realisá si ostenela lui musicala va fi

bine pregiu. Va fi bine, ca Sântulu Sinodu se intorca luarea aminte a comitetului redactoru alu cantilor bisericesci la reforma metrica a prosomieloru, dupa metodul originalului grecescu si dupa metodul „prochodus Domnului“ acelu prelucratu romanesc de dascalulu Macarie, si carele este astazi in usu in totce bisericile din Romania.

Spre a completá istoriculu cantarilor nostre bisericesci trebuie se spunem ceva si despre starea loru in Bucovina. Acolo cantarea bisericesca s'a passtrat in o practica traditionala in starea in care se afla acesta cantare in Moldova cu o sută de ani in urma, adica la timpul cand Bucovina s'a despartit de Moldova. Biserica acesta currendu dupa instruirea Bucovinei s'a isolatu cu totul de biserica Moldovei, din care facu-se parte. Mitropolitul Moldovei Gavrilu Calimach, in anulu 1781, prin declaratia sa de la 24. Aprilie, a fost silitu a renunca la jurisdictia sa asupra bisericei din Bucovina si ea a fost proforma pusa sub jurisdictia mitropoliei bisericesci dela Carloveti. Cu totce acestea, biserica Bucovinei si-a pastrat independenta sa nationala, si in fine in anii din urma fu radicata la rangulu de mitropolie de sine statatoare. Renduele bisericei si cantarea romana s'au pastrat acolo acele vechi moldovenesci, cu tota ingrijirea. Ce este mai multu, cantarea bisericesca acolo a fost ferita de ori ce influintia, sau prefaceri, carora a fost ea supusa in Romania prin reformile psaltichiei grecesce. Acolo a ajunsu necunoscute chiar semnele psaltichiei, atat vechi cat si cele noi, si cantarea romanescă s'a continuat si pastrat prin practica bisericesca si prin invetiarea in scola din audite. Acolo de multu s'a infinitat pe langa seminariu o deosebita scola pentru formarea cantaretilor romani si ruteni, avendu fie care limba deosebiti profesori pentru cantare. In anulu 1866 fu numit profesor de cantarile bisericesci romane si de renduele bisericesci, Doctorulu in teologie si membru alu consiliului, prea venerabilulu protopresbiteru Samuilu Andrieviciu Morariu, actualulu metropolit, alu Bucovinei si Dalmatiei, Dr. Silvestru Morariu Andrieviciu. Elu, spre a inlesni predarea cantarilor bisericesci romane si spre a-les face accesibile tuturor musicantilor, a pusu pe note musicale liniare cantarile bisericesci cele mai importante si mai necesare, si in anulu 1879 le-au tiparit intr-o carte de 97 de pagine in 4°, intitulata: „Psalticha bisericesca asiedata in note musicale.“ Ea este precedata de nisce scurte reguli pentru cunoscerea si aplicarea notelor la cantare. Operia acesta este de mare pretiu: a) Pentru inlesnirea ce a produs la invetiarea cantarilor romane; b) Pentru ca a datu putintia de a scrii pretutindenea, cum se canta in biserica Bucovinei; c) Pentru ca ori ce musicantu poate se le studie si se le cante. Autorulu, a asiedat cantarile pe note, dupa cum le-a invetiatur elu in tineretie si le-a practicatu timpu indelungat ca parochu la satulu Ceahoru, aproape de Cernauti, in curgerea de 20 de ani, si fara a cunoscse semnele psaltichiei nostre si a-se folosi de cartile nostre de psaltichie. De aceea cantarile acestea, ca totce cantarile pastrate traditionalu si nelucrate de arta, au numai defectul, ca adeseori este sacrificat melodiei accentul cuvintelor textului. Acest'a s'a intemplat si la noi d. e. cu canonulu florilor, cand elu antaiu s'a pusu pe semne de psaltichie, cantat dupa usulu traditionalu. Observam, ca mitropolitul Bucovinei este forte iubitoriu de cantarea bisericesca.

Elu, si astazi ca mitropolitu, totdeun'a canta axionulu impreuna cu clerulu in mijlocul bisericei, pe solea d'inaintea icónelor imperatesci. In scóla de cantari, ce este atasiata la mitropolia Bucovinei, invata vre-o 40 de elevi, baeti dela tiara, cantarile bisericesci si tipiculu, spre a poté in urma deveni cantareti pe la biserici. Pe langa invetiamantul gratuitu, ei au si burse pentru intretinerea loru. Melodi'a cantarei bisericesci romane din Bucovina este aceiasi ca si la noi. Aceleasi 8 glasuri, acele prosomii séu podobii, aceleasi variatiuni a-le tonurilor. Deosebirea este că ea a pastrat mai nealterata melodi'a vechilor cantareti romani pana si la defectele ei, precum sacrificarea accentelor limbei si traganarea. Se audu adesea unele turnuri antice, ne mai usitate la noi, sau conservate numai in sciute cantari speciale.

Se revenim acum érasi la starea cantarilor bisericesci din România.
(Va urmá.)

Invetiatorii ca agricultori de modelu.

In nr. trecutu am tractat despre indetorirea preotilor si invetiatorilor de-a inaintá pe langa buna starea morală si buna starea cea materială a poporului, prin chiar propriul lor exemplu. Acuma punem in vedere lectorilor nostri o disputațiune a ministrului de culte in Romania, D. P. S. Aurelianu, prin care impune invetiatorilor cultivarea pamantului ca unu studiu practicu pentru scolari. Disputațiunile Dlui Ministru de culte si instructiune publica sunt de mare insemnatate pentru inaintarea agriculturii la poporul nostru si fórt instructive pentru situatiunea in care ne aflam. Eta cum suna circulara ministeriala adresata in acésta afacere catra inspecțorii de scóle:

Domnule Revisoru ! Intre indatoririle invetiatorilor face parte si aceea de a contribui prin exemplu ce voru da la imbunatatirea trainului tieranilor si la inaintarea agriculturiei.

A se margini numai la a invetiá pe copii citera, scrierea, calcululu si alte cunoșintie si a neingrijí ceia-ce constitue viézia practica, este, dupa mine a-si implini detoria numai pe jumetate.

Acésta este atât de adeveratu in cât in toate tierile inaintate, invetiatorii sunt indatoriti nu numai a preda copiilor cunoșintie elementare de agricultura si gradinarie, dar a-i deindeplinește cu lucrarile practice ale culturei, si in specialu ale gradinaritului. Deosebitu de acésta, autoritatatile scolare tinu mare séma, si dau o nota favorabila acelor dintr-un invetiatori cari cultiva mai bine, si cari au gradinele ingrijite si inzestrante cu verdetiuri, legume si pomi roditori.

In mai multe din Statele Europei acésta ingrijire a autoritatilor scolare a produs rezultate demne de admiratiune si de recunostintia. Personalu, cunoscu manuale de agricultura, de gradinarit, de economia vitelor, dintre cele mai bune si mai practice, alcatuite de invetiatori rurali. La concursurile pentru manuale de agricultura, invetiatorii reusiesc mai in tot-d'a-una. Am avutu ocazie se visitezu mosioarele si gradinile cătorva invetiatori din Austria si Francia, si ve incredintezu că fatia cu exemple atât de convingetóre, nu m'amu mirat u vediendu agricultura tieranilor inaintata, si trainul loru respondiendu igienei si culturei inaintate.

Aci langa noi asi putea citá exemple despre inriurirea ce are modulu de a cultiva si de a trai, a

invetiatorilor si preotilor asupra satenilor. Faptul insa fiindu cunoscetu de toti cari au caletorit u si au cautat se studieze modulu de cultură si de vietuire ala tieranilor, gandescu că este de prisoșu se mai insistu.

De óre-ce este probatu printre indelungata experientia a celor mai inaintati de căt noi, că invetiatorulu care 'si intielege detoria, pote veni in ajutorulu progresului agricolu, si pote contribui la imbunatatirea trainului consatenitoru sei, de óre-ce totu experientia a dovedit că notiunile de agricultura si gradinarit, predate in scólele rurale se inteparescu mai cu taria si produc rezultate favorabile cand sunt sustinute cu exemple date de invetiatoru prin agricultura si gradinaritulu ce practiza elu insusi, se nasce naturalu intrebarea: pentru ce se nu facem si noi cum facu cei mai inaintati de căt noi ? Pentru ce invetiatorii români se remâne mai prejosu de căt confratii loru dintralte tieri ? Eu gandescu că responsulu nu pote fi decât lipsa de indemnare, de óre-ce nu potu admite mai putinu zelu din partea invetiatorilor nostri pentru a contribui la binele comunu. Mi-deplinescu dar o detorie luandu initiativ'a indemnarei. Dorintia nostra a tuturor este de a se vedea căt mai fara intardiere că invetiatorulu da exemplu de o agricultura pe căt de ingrijita, pe atât de inaintata potrivit u imprejurările in care se gasesc; că gradina sa este unu modelu pentru sateni, că vitele sale se deosebesc intre töte, in fine că aceia-ce se pote numi economia invetiatorului este unu modelu pentru locuitorii cu care traesce.

Legiuitorulu, Dle revisore, inzestrându pe alcurea scóla si biseri'a cu pamant de cultura, a avutu in vedere nu numai imbunatatirea sörtei invetiatorilor si preotilor, dar si de a le inlesni mijlocele pentru a contribui la progresulu agriculturii si alu bunului trainu, prin exemplele ce voru da. Care nu mi-a fost mirarea informandu-me că in multe localitati invetiatorii in locu de a responde asteptarei legiuitorului, nesocotescu intru atât intentiunile sale bine facatore, in căt fisi inchirieză pamantulu si unii dintreni prefera a face negoziu de bacanie, a tiené carciuni si alte speculațiuni de felulu acesta ?! Eu inse nu potu admite sub nici unu pretecsu ca invetiatorulu se tienă carciuma séu bacanie, cu alte cuvinte se faca unu comerciu, care rezamanduse pe interesulu seu, ilu silesce se indemnă pe locuitorii a-si perde timpulu si sanatatea in carciuni. Cine are asemenea aplicari, nu are decât se renuntie la medesta dar nobila profesiune de invetiatoru, căci autoritatea scolară nu va tolera acestu amestecu de profesiuni atât de incompatibile.

Cultura pamantului infatiséza indestule folosé, pentru ca invetiatorii se se aplice la densa de preferintia ori-carei alte speculațiuni.

Atragenduve seriósa Dvóstra atentiune asupra celor ce precedu, ve invitu Dle revisor, se aduceti la cunoșintia invetiatorilor din cerculu Dvóstre de inspectiune, care este dorintia autoritatiei scolare superioare cu privire la intrebuintarea timpului loru in afara de scóla: a le explica marele folosá ce voru aduce tieriei si loru insile, aplicanduse cu activitate si sciintia la cultur'a pamantului, a cere de la densii ca se predea elevilor mai inaintati notiuni de agricultura si gradinarit, insotindu teoria cu practica.

In inspectiunile ce sunteti datori a face prin comune, ve invitu a observa cu cea mai mare scrup-

pulositate, cari dintre invetiatori se conformă cu instructiunile de mai susu, și a-mi comunica numele acelora cari se voru deosebi prin lucarile lor. Din partemi, voi fi fericita se le aratu multiemirea mea pentru activitatea ce voru depune, spre a conlucra la realisarea unei dorintie generale, aceia a progresului agriculturii și a iubinatatirei traiului satenilor.

Ve mai atragu atentiunea asupra unei alte cestiuni, care se afla in strena legatura cu cele ce precedu: este vorba de imprestierea cu ajutoriulu invetiatorilor a unor plante precum sunt: cartofulu, mazarea, trifoiulu, visdeiulu și altele, a caroru introducere in cultur'a satenilor va produce cele mai fericite resultate. Spre acestu sfirsitu, propuindu-mi se ceru Camerei legiuitoré midilóce banesci pentru a procură treptatu sementia invetiatorilor, ve invită ca celu mai tardiun pana la 25. Decembrie viitoru, se-mi infatisiati o lista cuprindendu numele acelor dintre invetiarori cari se indeletnicescu deja cu agricultur'a practica, spre a-i avea in vedere la timpu.

Puneti, D-le revisor, in vederea D-lorū invetiatori, că me voi folosi de antaia ocasiune ce mi se va infatia, pentru a visită esploratiunile acelora cari vor fi recomandati de D-vóstra, si in marginea atributiunilor mele voi fi fericita a face să se resplatésca cei meritosi. etc.

Dela adunarea reuniunei invetiatorilor din cerculu Birchisiu.

Reuniunea preotilor si invetiatorilor rom. gr. ort. din inspectoratul de scóla alu cercului Birchisiu (protobíteratul Lipovei) la 30-lea Septembrie st. v. a. c. a tienutu a 2-a adunare generala din acestu anu in comun'a Bulza, alu carei decursu vinu alu descrie in urmatórele:

In diu'a de 30 septembrie st. v. a. c. diminétia, membrii reuniunei in marginea comunei Bulza au fost intimpinati de catra representantii acelei comune cu „bine ati venit!“ de aci apoi condusi la s. biserica, ca locu destinat pentru tienerea siedintei.

In s. biserica dupa premergerea servitiului divinu, Domnulu presedinte alu reuniunei parintele Dimitrie Marcu printrunu discursu solemnu, care au emontionat adencu pre ascultatori, au dechierat siedint'a de deschisa.

Cestiniile principale, de care s'au ocupat adunarea generala si resultalu desbaterilor, au fost:

1) Raportulu cassariului si a bibliotecariului, cari cetindu-se s'au luat la cunoștinția.

2) Ignatiu Bugarinu invetiatoriu in Birchisiu au cetitu disertatiunea „Scóla si famili'a in educatiune.“

3) Simeonu Fauru invetiatoriu in Capolnasiu au cetitu disertatiunea „Geografia si metodulu ei.“

Disertatiunea din tainu tractéza, despre mantinerea disciplinei in scóla; ér a doua despre scopulu geografiei aratandu auctorulu punctulu de manecare in propunerea ei. Ambele au fost ascultate cu mare atentiu.

4) Presedintele reuniunei aduce la cunoștinția adunarei generale dorint'a Reverendissimului Domnu protopresviteru alu tractului Lipovii Ioanu Tieranu, prin care acelu veteranu si zelosu protoparinte, miscatul de nobil'a intentiane a preotilor si invetiatorilor din protopresbiteratul Santiei sale de pe malul Muresului constituiti in reuniune culturala, voesce a tiené umeru ca ei la munca, a fi membru

fundatoru; spre care scopu au si depusu tac'sa de 20 fl. Apoi că totu Santi'a Sa au mai donat pe séma biblioteciei opulu „Marcu Aureliu.“

Adunarea generala cu urari de „se traésca“ au primitu pre noulu membru fundatoru; éra pentru opulu donat i-au esprimat multiamita protocolara.

5) Preotulu Terentiu Petroviciu printrunu discursu au accentuatu insemnatarea reuniunelor, căci devi'sa timpului prezente este unirea puterilor. De unde emanendu că activitatea reuniunei preotilor si invetiatorilor din acestu cercu se aiba efectulu dorit privindu starea poporului nostru din tóte punctele de vedere, aflu imperiosu necesitatea infinitarii de reuniuni poporale. Despre cari vorbindu si specialu, propune, si adunarea generala primesce a-se infinita reuniuni poporale in fie care comuna din cerculu inspectorulu de scóle Birchisiu, — spre care scopu s'au alesu o comisiune de 7 membrii pentru a face unu proiectu de statute.

6) Procsima adunare generala s'a enuntiatu a se tiené in comun'a Valea-mare la 27 Decembrie st. v. a. c.

Cu acestea adunarea generala finindusi agendele — siedint'a s'a incheatu la 3 óre dupa amédi.

T. P.

D i v e r s e .

* Alegerea de deputatu dietalui in Arad a inceputu eri nainte de méd. la 9 óre, si sér'a la 6 óre inca nu se terminase. Cu tóte acestea se tiene ca sigura alegerea lui P. A t z é l, contra candidatului partidei independente G. Kövér.

* „Calendariu“ pe anulu 1883, editur'a tipografiei diecesane din Arad, va fi gata preste 8 dile si se va putea capetá cu pretiulu de 30 cr. v. a. exempl.; ceea ce se aduce la cunoștința publica si prin anunciu, ce alaturam la nr. de fatia.

* „Calindariul Bunului Economu“ pe anulu 1883 intoemitu de D. Comisia si Eugenu Brote, a aparutu la Sibiu in editur'a tipografiei Ios. Drotleff. Pretiulu 45 cr. v. a. Cuprinde partea calendaristica, economica si beletristica.

* Josu fumatulu tutunului! Fara a fi nevoie, tutunulu a devenit u'a si inca absoluta in tóte clasele societatii, incepandu dela muncitoriu si pana la biurocratu, tutunulu este Companionulu inseparabilu alu omului. Distinsulu nostru doctoru Vladescu ne da o analisa interesanta a efectelor fumatului. Tutunulu contine in sine nicotina care pe nesimtite, si prin multa intrebuintiare, ataca sistemulu nervelor, asia dar elu este o causa de slabire a fumatului. Este dar higienicu a renuntá la fumatulu tutunului. Dar pentru cei ce n'ar putea resistá acesti pasiuni, Doctorulu Vladescu ne indica o noua planta de fumatu. Fóie de nuca cu fóie de dudu. D-s'a ne da si catatimea. Ca ordonantia ia o fóie de nuca si doua de dudu, usca-le cum se usca tutunulu, taele cum se tae tutunulu, si pe urma fumale si vei senti: sanatatea ta care se alteréza cu fumatulu tutunului si pung'a ta care séca cu cumparatórea scumpa si in calitate prósta a monopolului de tutunuri. Persóna cari au cercatuit acésta noua planta de fumatu ne asigura de bunulu ei gustu. Cerce cine voesce si va vedea. (Mon. Agricolu.)

* Dlu Petru Tisu, advocatu in Arad, va deschide septeman'a acésta cancelari'a sa advocatuala in Panciov'a. Cunoscand noi mai cu sama iubirea de dreptate si firmitatea caracterului seu, avemu firm'a convictiune că drepturile poporului in acele parti vor avea unu bunu si conscientiosu aparatori in persóna Dlui Tisu.

* Multiamita publica. Subscrisii prin acésta aducem adenc'a nostra multiamita publica Il. Sale Domnului Dr. Iosif Gall, marelui proprietariu de Lucaretii, si deputatul etc. pentru marinimosulu ajutoriu de 20 fl. v. a. ce ni l'a daruitu prin Reverendissimulu Domnu protopopu Georgiu Cratiunescu din Belintiu; facendum-ni prin acésta, posibile continuarea studiarii nóstre, intrerupte din caușa seraciei parintilor nostri. Ddieu se dariésca acestui Mecenatu si spriginitoriu alu seraciloru, si ilustrei Sale Dómne, cea mai deplina sanetate, indestulire si bucuria, pana la cele mai adenci betranetie, spre binele patriei si a natiunei nóstre!

Lugosiu, 18. Octomvre 1882.

Constantin Pava,
stud. de cl. IV. norm.

Constantin Popoviciu,
stud. de cl. IV. norm.

Buletin meteorologicu.

Diu'a. Lun'a.	Pressiunea aerului	Temperatură	Ceriulu
Sambata 4. Nov.	772.85 mm.	15.2 ° R.	seninu
Dumineca 5. „	769 „	12.8 „	ploiosu
Luni 6. „	770.3 „	14.65 „	seninu
Marti 7. „	770.2 „	15.3 „	obdusu
Mercuri 8. „	767.5 „	13.65 „	norosu
Joi 9. „	759.8 „	14.6 „	„
Vineri 10. „	757.6 „	16 „	ploiosu

Concurs e.

Pentru deplinirea postului invetiatoreescu vacantu dela scól'a gr. or. din comun'a *Scăisius*, in protopop. Lugosiului, se escrie concursu cu terminu pana la 21. *Noemvre st. v. a. c.*

Emolumintele sunt: 300 fl. v. a. 3 jugere pamantu aratoriu, 8 stangeni de lemn din care are ase incaldi si scól'a, 5 fl. scripturistic'a, 10 fl. pentru conferintie si cortelul liberu cu gradina de $\frac{1}{2}$ jugeru.

N.B. Cortelulu scólei si salariulu pe jumetate, in intielesulu §. 74 din Regulamentu, are a remané in folosulu veduvei invetiatorese si a orfaniloru pana in 9 Fauru 1883.

Recursele au a-se adresá catra On. Comitetu parochialu gr. or. din Scăisiusi si a-se trimite Dlui Georgiu Pesteanu protopopu in Lugosiu.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu D. protopp. si inspectoru scolaru.

Pentru indeplinirea postului invetiatoreescu dela scól'a nona din *Sicla*, (ppresviteratulu Chisineului) se deschide concursu cu terminu de alegere pe Dumineca din 5. *Decemvre st. v. a. c.*

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:
 1) Salariu in bani gata 360 fl. v. a. 2) Pentru scripturistică 5 fl. 3) Pentru conferintie invetiatoresei 10 fl.
 4) Siepte orgii de lemn din care se va incaldi si scól'a. 5) Cortelul cu gradina de legumi.

Alesula déca va documentá sporu bunu intru invetiamantu pote contá la iubunatatirea salariului.

Competentii la acestu postu, au a-si trimitre recoursele instruite in intielesulu statutului organicu, si provediute celu putienu cu testimoniu de 4 clase gimnasiali, pana la 1. Decemvre a. c. la Reverendissimulu Domnu protopopu si inspectoru de scóle Petru Chirilescu in Kétegyháza.

Dela recurrenti se pofteste a-se presentá in vre-o Dumineca séu serbatore la s. biserică din locu, pentru de a-si areta desteritatea in tipicu si cantarile bisericesci.

Din siedint'a comitetului parochialu tienuta in 5/17. Octomvre 1882.

Ioanu Codrianu, m. p.
pres. comit. parochialu.

In contilegere cu mine: **Petru Chirilescu**, m. p. inspect. scl.

Alegerea de invetiatoriu in *Pilu mare*, din lips'a recurrentilor neputendu se tinea la terminulu defiptu, cu acésta se deschide concursu de nou cu terminu de alegere pe Dumineca din 28. *Noemvre st. v. a. c.*

Emolumintele sunt: 1) Salariu in bani gata 100 fl. v. a. 2) 10 cubule de grâu si 6 cubule de cucuruzu ce se rescumpara in bani gata cu 146 fl. 25 cr. 3) Pentru recvisite de serisu 6 fl. 4) Dela inmormentari mari unde va fi chiematu 50 cr. ér dela mici 25 cr. 5) 4 orgii de lemn de focu. 6) Folosirea aloru 2/4 de sessiune de pamantu estravilanu comassatu ce aduce venitu anualu ca la 380 fl. 7) Cortelul liberu cu gradina de legumi.

Alegerea va fi definitiva. — In terminu de doi ani va da insa alesulu, fostului invetiatoriu, din bani bucate si pamantu anualminte a treia parte.

Doritorii de a dobandi acésta statiune, recoursele sale provediute cu testimoniu despre absolvarea celu putienu aloru 5 clase gimnasiali, teologie séu preparandia cu esamenu de evalificatiune, — vor avea pana in 25. Noemvre a. c. se le substérrna la Reverendissimulu Domnu protopopu si inspectore de scóle Petru Chirilescu in Kétegyháza.

Dela recurrenti se poftesce: ca pana la terminulu alegerii, in cutare Dumineca séu serbatore se se prezenteze la biseric'a din locu, pentru de a-si areta desteritatea in cantarile bisericesci si tipicu.

Din siedint'a comitetului parochialu tienuta in Pilu mare, la 3. Octomvre 1882.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu mine: **Petru Chirilescu**, m. p. inspect. scl

Pe bas'a decisului Venerabilului Consistoriu gr. or. din Oradea mare, dt. 20. Sept. v. a. c. Nr. 774 B. pentru deplinirea parochiei vacante de clas'a III. *Ateasiu*, in tractulu protopopescu alu Oradii mari, se escrie concursu, cu terminu de alegere pe 5. *Decemvre st. v. a. c.*

Emolumintele sunt: a) 24 jugere de pamantu, b) dela 100 de case câte un'a mesura (vica) de grâu, c) stólele preotiesci indatinate si cuartiru naturalu cu gradina pentru legumi.

Recurintii au a-si tramite petitiunile sale inzestrare cu documintele necesarie conform statut. org. si regulamentului pentru parochii — pana in diu'a de alegere, la subscrisulu in Berecheiu (Barakony) p. u. Cséffa.

Ateasiu, 23. Octomvre 1882.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu mine: **Teodora Papu**, m. p. parochu comisariu consistorialu.

Devenindu vacantu unulu, eventualu doue stiendii, din fundatiunea fericitei *Elena Ghiba Birt'a*, pentru distribuirea loru se scrie concursu, cu terminu pana la **8/20. Noemvre 1882.**

1. Dela recurinti se cere se probeze: Cumca sunt de religiunea gr. orientala, si de nationalitate romana ori greca, nascuti in careva din comitatele Arad, Bihor, Bichisiu, Cianadu;

2. Cumca studiaza in orecare institutu publicu, cu succesu distinsu, si au buna purtare morală, cum si ca ar fi lipsiti de midilōcele trebuinciose.

3. Rudeniile fericitei fundatrice, si anume succesorii acelora, cari se tragu dela parintele testatorrei Michailu Birta fost parochu gr. or. in Bichisiu, si si cele dela mama ei Ana Neamtiu din Ienopolea, — ori unde s-ar afila, — vor avea preferintia.

Recentinti la vreunulu din aceste stipendii vor avea a-si inainta rugarile loru, instruite cu recerintele de susu, — subscrisului ca presiedinte alu comitetului fundatiunei Birta.

Aradu, 10/22. Octomvre 1882.

Ioanu Metianu, m. p.
Episcopulu Aradului.

Se publica concursu pentru urmatorele statiuni invetiatoresci vacante din Inspectoratulu Totvaradiei:

1) *Temesesti*. Emolumintele sunt: in bani 192 fl. v. a. 16 jugere pamant pe dealu cu padure, 10 orgii de lemn, cortelu liberu cu gradina.

2) *Halalisiu*. Emolumintele sunt: in bani 100 fl. v. a. in naturalia: cinci sinici grâu, cinci sinici cucuruzu, 2 mesuri pasula, séu pentru aceste naturalia 92 fl. v. a., 9 jugere pamant pe dealu cu padure, cortelu liberu cu gradina.

Doritorii de a ocupá vre-unulu dintre aceste posturi sunt avisati a-si asterne suplicele, instruite in sensulu stat. org. Reverendissimului Domnu protopresbiteru Vasiliu Belesiu, ca inspectoru scolaru in Totvaradia per Soborsin, pana la **30. Octomvre a. c.** când va tiené si alegerea.

Soborsin, 1. Octomvre 1882.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **V. Belesiu**, m. p. inspectoru scolaru.

Pentru deplinirea statiunei invetiatoresci gr. or. din comun'a *Balincz*, protopresbiteratulu Hasiasiului, se scrie concursu, cu terminu de alegere pe diu'a de **14/26. Noemvre 1882.**

Emolumintele: 100 fl. v. a. bani gata, locuintia libera cu $\frac{3}{4}$ jugeru intravilanu, si 4 jugere estravilane, si 6 orgii de lemn, din cari se incaldiesc si scol'a.

Doritorii de a ocupá acestu post, sunt avisati a-si trimite recursele, instruite conform prescriselor Statului organicu si art. de lege XVIII. 1879. parintelui protopopu Georgiu Cratiunescu, in Belincez p. u. Kiszetó; si a-se presentá in vre-o Dumineca ori serbatore in biserică, spre a-si areta desteritatea in tipicu si cantare.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Georgiu Cratiunescu**, m. p. protopopu si inspect. tract. de scole.

Din lipsa de recentinti pentru de a poté face alegerea de invetiatoriu la scol'a romana gr. or. din comun'a *Sosdia*, protopresbiteratulu Jebeliu, se scrie concursu a III-a óra, cu terminu pana la **21. Noemvre st. v. 1882.**

Emolumintele inpreunate cu acestu postu invetiatorescu sunt urmatorele: 1) in bani gata 80 fl. 2) pentru $12\frac{1}{2}$ chile lumini, 56 chile lardu, 56 chile sare si 9 orgii de lemn din care are a-se incaldi si scol'a, pretiuite in bani gata 100 fl. 90 cr. 3) 12—3 Hl. grâu si 12—3 Hl. cucuruzu, 4) pausiale de scripturistica 8 fl. 5) pentru conferintiele invetiatoresci 10 fl. 6) 4 jugere de pamant de fenatia clas'a prima, 7) gradina pentru legumi si cuartiru liberu, 8) dela inmormentari 50 cr.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati recursele loru provediute cu toté documintele prescrise de statutulu org. bisericescu a-le adresá comitetului par. si a-le tramite parintelui protopresbiteru si inspectoru scolaru Alesandru Ioanoviciu in Jebelu, pana la mai susu indicatulu terminu.

Dela recentinti se recere a-se presentá in vre-o Dumineca ori serbatore in st'a biserică din locu pentru a-si areta desteritatea in tipicu si cantarile bisericesci.

Sosdia, in 16. Octomvre 1882.

Pentru comitetulu parochialu.

Vichentiu Prohabu, m. p.
preotu.

In contielegere cu Rv. D. protop. **Alesandru Ioanoviciu**.

In urmarea ordin. Ven. Consist. diecesanu alu Caransebesiului, dto 16. Septemvre a. c. Nr. 846 B. se scrie concursu pentru parochi'a de clas'a II-a din comun'a *Sculia*, protopresbiteratulu Jebelului cu terminu pana la **14. Noemvre st. v. a. c.**

Dotatiunea inpreunata cu acésta parochia este: Un'a sessiune parochiala de I. si a II. clasa constatatoré din 30 de jugere de pamant aratoriu, stola dela 100 de case respective dela 560 de suflete dupa norm'a stolara provisorie a diecesei Caransebesiului aprobată de Sinodulu eparch. din an. 1880. Birulu usatu adeca căte 60 oche de grâu pentru fiecare sessiune.

Doritorii de a ocupá acésta parochia sunt avisati recusele loru instruite in sensulu stat. org. bis. a-le substerne distric. protop. Alesandru Ioanoviciu in Jebelu.

Dela recentinti se recere a-se presentá intr'o di de Dumineca séu serbatore in s. biserică din locu spre a-si areta desteritatea in cantu si in cele pastorale.

Sculia, in 10 Octomvre 1882.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu D. prot. tractualu: **Alesandru Ioanoviciu**.

Pentru deplinirea postului inv. vacantu la scol'a gr. or. din comun'a *Saculu*, in protop. Lugosiului, se scrie concursu cu terminu pana in **7. Noemvre st. v. a. c.**

Emolumintele sunt: 300 fl. v. a. 10 stengeni de lemn din care are a-se incaldi si scol'a, 4 jugere de pamant, 8 fl. scripturistica, 10 fl. pentru conferintiele invetiatoresci, cortelu liberu cu gradina de $\frac{3}{4}$ jugeru.

Recursele au a-se adresá catra On. comitetu parochialu gr. or. din Saculu si a-se trimite Domnului Georgiu Pesteanu, protop. in Lugosiu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu D. protop. si inspectoru scolariu